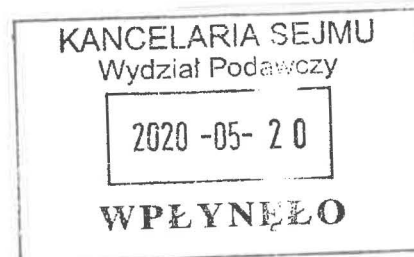

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
TOMASZ CHRÓSTNY**

Warszawa, 8 maja 2020 r.

DMP-2.52.108.2020.AH

**Pani Małgorzata Gosiewska
Wicemarszałek Sejmu RP**

Szanowna Pani Marszałek,

w odpowiedzi na pismo z dnia 28 kwietnia 2020 r. (SPS-WP-17-23/20), zawierające wniosek o opinię do poselskiego projektu ustawy o świadczeniu kryzysowym (dalej: projekt ustawy), pragnę przedstawić, co następuje.

Projekt ustawy przewiduje możliwość wypłacania, ze środków Funduszu Pracy, wsparcia w formie świadczenia kryzysowego, które ma przeciwdziałać negatywnym konsekwencjom ekonomicznym z powodu epidemii COVID-19. Zgodnie z art. 3 ust. 1 projektu ustawy świadczenie kryzysowe miałyby przysługiwać osobie:

- bezrobotnej w rozumieniu art. 2 ust.1 pkt 2 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. *o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy*¹ lub
- która po 1 marca 2020 r. złożyła wniosek o zawieszenie lub wykreślenie prowadzenia działalności gospodarczej z Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej lub
- której przychód uzyskany:
 - a. w marcu 2020 r. lub
 - b. w miesiącu poprzedzającym miesiąc złożenia wniosku o ustalenie prawa do świadczenia kryzysowego lub

¹ Dz. U. z 2019 r. poz. 1482 ze zm.

c. w dowolnym miesiącu przypadającym między miesiącami, o których mowa w lit. a i b,

był co najmniej 20 % niższy od minimalnego wynagrodzenia za pracę ustalonego na podstawie ustawy z dnia 10 października 2002 r. o *minimalnym wynagrodzeniu za pracę*².

Świadczeniobiorca uzyskiwałby prawo do świadczenia kryzysowego w chwili złożenia wniosku i pobierałby je przez okres 3 miesięcy. Miesięczna kwota świadczenia kryzysowego wynosiłaby 80 % minimalnego wynagrodzenia za pracę, ustalonego na podstawie ustawy o minimalnym wynagrodzeniu za pracę. Ponadto świadczenie kryzysowe byłoby wolne od podatku dochodowego, zgodnie z projektowaną nowelizacją ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o *podatku dochodowym od osób fizycznych*³ (art. 14 projektu ustawy).

Projekt przewiduje również zmiany w innych ustawach, dotyczące zasiłków dla bezrobotnych i świadczeń z pomocy społecznej.

Oceniając przewidziane w projekcie ustawy wsparcie w formie świadczenia kryzysowego z punktu widzenia przepisów o pomocy publicznej, należy zwrócić uwagę, że może ono przysługiwać przedsiębiorcom. W szczególności odnosząc się do art. 3 ust. 1 pkt 2 projektu ustawy należy stwierdzić, że zawieszenie prowadzenia działalności gospodarczej nie powoduje automatycznie, że dana osoba nie jest już przedsiębiorcą. Z przepisów ustawy z dnia 6 marca 2018 r. *Prawo przedsiębiorców*⁴ wynika bowiem, że okres zawieszenia wykonywania działalności gospodarczej rozpoczyna się od dnia wskazanego we wniosku o wpis informacji o zawieszeniu (art. 24 ust. 2 ustawy Prawo przedsiębiorców), a zatem termin, od którego działalność jest zawieszona może być późniejszy, niż samo złożenie wniosku o jej zawieszenie. Ponadto, w okresie zawieszenia działalności przedsiębiorca może wykonywać niektóre czynności, np. przyjmować należności, regulować zobowiązania czy osiągać przychody finansowe (art. 25 ust. 2 ustawy Prawo przedsiębiorców). Zatem osoba, która zawiesiła prowadzenie działalności nadal jest przedsiębiorcą.

Natomiast w odniesieniu do osób, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 3 projektu ustawy, należy stwierdzić, że kryterium uprawniającym do uzyskania świadczenia kryzysowego jest obniżenie przychodu, natomiast ustawodawca nie wskazuje jakie ma być jego źródło. Przepis ten może więc dotyczyć zarówno osób fizycznych, którym obniżono

² Dz. U. z 2018 r. poz. 2177 ze zm.

³ Dz. U. z 2019 r. poz. 1482 ze zm.

⁴ Dz. U. z 2019 r. poz. 1292 ze zm.

wynagrodzenie z tytułu umowy o pracę, jak i osób prowadzących działalność gospodarczą, którym obniżyły się przychody z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej.

Świadczenie kryzysowe przewidziane w art. 3 projektu ustawy może więc być przyznawane przedsiębiorcom. Będzie ono stanowiło dla przedsiębiorcy korzyść, gdyż umożliwi mu uzyskanie wsparcia niedostępnego w normalnych warunkach rynkowych. Świadczenie to będzie miało również charakter selektywny, ponieważ będzie dotyczyło jedynie niektórych grup przedsiębiorców, w tym prowadzących działalność na podstawie wpisu do CEiDG i będących w okresie zawieszenia działalności. Przesłanka zakłócenia konkurencji i wpływu wsparcia na wymianę handlową będzie spełniona, jeżeli beneficjent prowadzi działalność otwartą na konkurencję, co ma miejsce praktycznie w każdym przypadku, z wyjątkiem działalności gospodarczej prowadzonej w warunkach monopolu.

Zatem, ze względu na spełnienie wszystkich przesłanek z art. 107 ust. 1 TFUE projektowane wsparcie w formie świadczenia kryzysowego będzie stanowiło pomoc publiczną. Pragnę przy tym zwrócić uwagę, że pomocą publiczną będzie również zwolnienie świadczenia kryzysowego z podatku dochodowego od osób fizycznych, w przypadku osób będących przedsiębiorcami.

Ze względu na kwotę, pomoc ta może być udzielana jako *de minimis*, zgodnie z rozporządzeniem Komisji (UE) Nr 1407/2013 z dnia 18 grudnia 2013 r. w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy *de minimis*⁵. W celu zapewnienia zgodności projektu ustawy z przepisami o pomocy *de minimis* należałoby uzupełnić go o zapis, że świadczenie kryzysowe udzielane podmiotowi prowadzącemu działalność gospodarczą stanowi pomoc *de minimis* zgodnie z rozporządzeniem Komisji Nr 1407/2013 (należy podać pełną nazwę i publikator rozporządzenia). Projekt ustawy powinien zawierać również zapisy zapewniające kontrolę dopuszczalnego limitu pomocy *de minimis* przez organy udzielające pomocy oraz realizację obowiązku sprawozdawczego (tj. zobowiązywać podmioty ubiegające się o pomoc do dostarczania dokumentów i informacji, o których mowa w art. 37 ust. 1 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach pomocy publicznej⁶).

Świadczenie kryzysowe mogłoby być również przyznawane jako pomoc kryzysowa, na podstawie sekcji 3.1 Komunikatu Komisji z dnia 19 marca 2020 r. *Tymczasowe ramy środków pomocy państwa w celu wsparcia gospodarki w kontekście trwającej epidemii*

⁵ Dz. Urz. UE L 352 z 24 grudnia 2013 r.

⁶ Dz. U. z 2020 r. poz. 708.

COVID-19⁷, przy czym, zgodnie z ww. Komunikatem Komisji, pomoc udzielana na jego podstawie podlega notyfikacji Komisji Europejskiej.

*Z poważaniem,
Tomasz Chróstny
Prezes
Urzędu Ochrony Konkurencji i
Konsumentów
/podpisano elektronicznie/*

⁷ Dz. Urz. UE L 91 z 20 marca 2020 r. ze zm.